

לשמוע קול תורה - פסוק השבוע

פרשת תרומה

לא יסורו ממנו

”בְּטִבְעַת הָאֶרֶץ יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ” (שמות כה, טו).

הארון היה מונח דרך קבע בקודש הקודשים. בעת מסעות בני ישראל, כשנדרשו לפרק את המשכן ולהביאו למקום אחר, היה צורך לשאת את הארון - לתפקיד זה נועדו הבדים. התורה קובעת כי על הבדים להיות מחוברים לארון בכל עת, ואסור להסירם.

מהו פשר האיסור להסיר את הבדים? ומהי התועלת מהם כשהארון מונח בקודש הקודשים?

נציע שלושה פירושים:

- א. הבדים מעידים שעל אף שהארון מונח בקודש הקודשים התורה צריכה ללוות אותנו בלבנו בכל מקום שאנו נמצאים. התורה אינה ספר נדיר המונח במוזיאון, היא תורת חיים המלווה אותנו בכל צעדינו.  
”לא יסורו ממנו” - כי התורה אתנו בכל מקום ובכל זמן.
- ב. מחובתנו להביא את התורה גם לזולת. מי שזוכה ללמוד תורה אל לו לשומרה לעצמו. חכמינו אמרו: ”אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך” (אבות ב, ח), כלומר תהיה נדיב ותשתף את זולתך שגם ה ואיוכל ליהנות מטובתה.  
”לא יסורו ממנו” - כי יש להביא את התורה לציבור הרחב.
- ג. אף שהארון שבו מונחת התורה מוצב בקודש הקודשים אין לחשוב שאין בתורה מנוע פנימי המאפשר לה להתקדם. לא ולא! הבדים מעידים שהתורה מהלכת ומתקדמת לאורך ה היסטוריה, והחכמים דשו בה והתאימו אותה לכל הדורות. בתורה יש פלא מיוחד שהיא גם יציבה וגם הולכת, כפי שבא לידי ביטוי במילה ”הלכה”. ההלכה מעצבת ומייצבת את אורח החיים היהודי, ובד בבד היא מעידה על הליכה והתקדמות.  
”לא יסורו ממנו” - כי התורה עצמה הולכת ומתפתחת.

שאל דוד בוציקו